

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXII. Ad garrulos, & multiloquos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

animus, dum annos adhuc quadraginta, aut quinquaginta superstites numerat asperioris vitæ. Verum quis diem alterum nobis promisit? Ah! Non simus solliciti de crastino! Hodie agamus, quod conducet in omnem æternitatem. *Citò transeunt dies nostri, utinam bene!* Cæsarius.

Instructio meritoria.

Timorem erga virtutis exercitium ut statim in principio reprimamus, duodecim actibus vel rigoris, sive alterius mortificationis v.g. tempore recreationis, aut corporalis refectionis reflexè statuendis naturam corruptam generosè impugnemus, memores, quid S. Paulus ad Galatas: *Sic stulti estis, ut, cum Spiritu cœperitis, nunc carne consummemini.*

EXHORTATIUNCULA XXII.

Ad Garrulos, & multiloquos.

I.

Fili! Qui custodit os suum, custodit animam suam. Summa difficultas in linguae gubernio. Lingua nam enim nemo hominum domare potest, ait S. Jacobus. Quare? Quia est inquietum malum, universitas iniquitatis, plena venenō mortiferō. Quis tam labili jam fidat membro? Quis multiloquia diligit?

Instructio meritoria.

Excessimus saepius. Luamus! Satisfaciamus hodie psalmos pœnitentiales recitando, & in venerationem Divini Verbi pro nobis incarnati trigesies quater terram, dum soli fuerimus, exoscu-

osculandô. Optima linguae medicina hæc ter-
ræ oscula!

II.

Dilectissime! Ex verbis nostris justificabimur:
& ex verbis condemnabimur. Lingua
accepimus, ut laudem annuntiet Domino, &
salutem proximo. Ad quid jam tanta illius
profanatio? Toties rubescit pretioso JEsu san-
guine? Et tamen, ô nostram ingratitudinem!
tam frequenter repletur multa iniquitate.

Instructio meritoria.

Reddamus, quod negleximus. Laudem di-
camus Domino Deo, & in compensationem
omnium defectuum, quos in lingua commis-
mus, novies hodie cantemus Mariæ Canticum:
Magnificat anima mea Dominum. Loquamur
ut Maria!

III.

Amice! Nobile lingua bonum! Gravissimum
lingua malum! multis profuit ad bonum!
Plurimis ad infernum. Garrulos fuisse, pœni-
tuit omnes! Parcos, vix aliquem. Faciliter lo-
quimur: sed difficulter, quæ diximus, retrah-
emus. In lingua mors & vita. Dilekte! volu-
mus loqui bene? Discamus multum tacere! Vir-
haud audit, qui linguam regere nescit.

Instructio meritoria.

Tria statuamus nobis observanda pro tempo-
re, & loco conversationis! videlicet: *Parce!*
Cante! Graviter dicamus. Ideò publicum nun-
quam accedamus discursum, antequam coram
San-

Sanctissimo Venerabili, vel alia S. Imagine benedictionem petierimus recitandō in reverentiam septem verborum morientis IESU totidem *Pater* & *Ave* ac unum *Credo*. Sancta sancte tractentur. Verbum nostrum sit Verbum Christi! Quod ultra est, peccatum est!

EXHORTATIUNCULA XXIII.

Ad Detractores, & infamantes proximum.

I.

Chare fili! Cum sapiente te rogo: à detractio-
ne parcite linguæ! Omnis detractor est odi-
bilis Deo, & pejor diabolo! Nullus diabolus
detrahit alteri! Ah! Ubi proin charitas proximi?
Ubi custodia præcepti divini? Ubi imitatio
IESU Christi per S. Joannem monentis: *Filioli!*
diligite vos invicem! Et si dilexeritis, legem
implevistis.

Instructio meritoria.

Non dimititur peccatum, nisi restituatur ab-
latum. Imminuimus bonum nomen! Sit fixum
ampliare, laudabilia narrandō, pro offenso spe-
ciale Rosarium orandō, & de hoc peccato nos
sæpius in S. Tribunalis accusandō in majorem con-
fusionem linguæ mordacis, & incautissimæ.
Bestia cicuratur: & de fræno linguæ desperatur?
O homo! Ubi prudentia?

II.

O Infelicem! Christianus non est, qui de-
tructor est. Quicunque talis est, mini-
ster